

10/88

kontakt

KONTAKT

je časopis, který vychází nepravidelně a který si klade za úkol povzbuzovat křesťany tím, že podává informace o tom, co Bůh v různých částech světa koná a který zároveň vybízí k modlitbě za křesťany, kteří jsou v různých zemích světa v těžkostech.

KONTAKT

je časopis, určen pro křesťany všech církví a denominací, které vyznávají Ježíše Krista jako svého Spasitele a očekávají Jeho druhý příchod.

KONTAKT

je sestaven křesťany, kteří pokládají za svůj úkol seznámit, pokud možno každého, s evangeliem Ježíše Krista.

KONTAKT

se výlučně opírá o Biblické stanovisko, že křesťan se má podříditi vrchnosti své země a za ní se modlit.

Žalm 23. Hospodin je můj Pastýř

V tomto žalmu nám David popisuje pastýře. Pastýř na východě se staral dobře o své ovce. Přiváděl je k travnatým nivám, vodil je na klidná místa u vod. Jestliže přišly potíže, jako například dravci, kteří chtěli ovce roztrhat, pastýř se svých ovcí zastal.

Nebo ovce, které zbloudily, dovedl pastýř zase na pravou cestu. Nenechal je napospas. S tímto obrazem před svým zrakem hovoří David o Hospodinu jako svém Pastýři. Hospodin nedopustí, aby Davidovi něco scházelo. Hospodin Davida vede (verš 3) a je při něm (verš 4).

Také my můžeme Boha vidět jako svého Pastýře. Také nás chce Hospodin vést a také při nás je přítomen každým dnem až do naplnění světa. V Novém zákoně se také hovoří o dobrém pastýři. V Janovi 10 verše 14 a 15 stojí napsáno: Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce.

V těchto biblických verších je Pán Ježíš představen jako dobrý pastýř. Šel tak daleko, že svůj život nasadil za své ovce. Všechny naše hříchy a vina jsou nám skrze Jeho smrt odpuštěny. Tím, že dal Svůj život, nám nyní nic neschází. Náš vztah s Bohem je Jeho smrtí obnoven. Buďme Mu za to navěky vděční a velebme a chvalme Ho za to, co pro nás udělal.

Váš služebník v Kristu
Pavel Husák
Postfach 61
CH-3602 Thun-2

Logos se potopil !

Emmeloord, 12. ledna 1988

V noci ze 4. na 5. ledna se potopila motorová loď Logos v kanálu Beagle na jižním cípu Jižní Ameriky. Všech 141 členů posádky je v bezpečí! Byli zachráněni chilským námořnictvem, jehož dvě lodi byly vzdáleny nedaleko od místa nehody. Spěchaly na pomoc krátce poté, co Logos p pomoc požádal. Ve chvíli, kdy Logos uvízl na skále skryté pod povrchem hladiny, nebyl již na palubě lodivod přítomen. Ten opustil palubu krátce předtím v souvislosti s nevlídným počasím a problémy s přestoupením na svůj člun, které předpokládal, když by s nimi plul dále do moře. Samozřejmě je každý šokován a zarmoucen nad ztrátou této lodi, ale zároveň jsme hluboce vděční za fakt, že všichni jsou zachráněni a v bezpečí. Jsme posilňováni modlitbami mnoha věřících v celém světě.

Logos navštívil 402 přístavů v 107 různých zemích.

Jak teď dále ?

V době, kdy byly tyto řádky OM (Operace Mobilizace)– zprávy psány (12.1.1.r.), dorazili poslední členové posádky do Punta Arenas na jihu Chile. Členové posádky doufají, že odtud budou moci co nejrychleji odcestovat do Buenos Aires v Argentinii.

V Argentinii má Operace Mobilizace kancelář a jsou zde možnosti k ubytování na delší dobu. Tam bude projednáváno, co máme dělat dále. Zprvė uvažujeme o tom, že určitý počet z posádky dopravíme do přístavu, kam měl Logos připlout, aby tam uskutečnili naplánované konference. Jiní členové posádky by snad mohli být převezeni na Doulos /čti dulos/ (tj. druhá loď OM), ale toto je ještě otevřená otázka. V Buenos Aires bude vše v klidu promyšleno a vneseno do modliteb.

Jinou loď

V tomto okamžiku jsme zahrnováni rozličnými nabídkami; církve, které nám dávají na vědomí, že pro nás nechávají vybírat peníze, lidé, kteří nám chtějí darovat nebo půjčit peníze, a dokonce nabídky, že členům posádky zaplatí letenky. Jestliže bychom chtěli nechat všechny členy posádky letět domů, potřebovali bychom zhruba 300 000 DM (německých marek). K tomu ještě není mnoho knih z podpalubí splaceno. Měli jsme s vydavateli dohodu, že zaplatíme, až knihy prodáme.

Pojištění

Logos je pojištěn jen při zapříčinění škody na někom jiném. Sazba za eventuelní záchranu nemusí být OM placena. "All risk" pojištění (veškeré) nebylo možno být OM placeno. Každoroční premie, která přitom platí, je totožná s poloviční sumou, která byla zaplacená při koupi této lodi! To jsme tedy mohli 17 let podržet ve vlastní kapse.

Budeme hledat jinou loď ?

Oficiálně jsme dosud uvnitř OM nenašli příležitost o tomto přemýšlet, mluvit a modlit se. Možnost, že se co nejdříve vydáme hledat jinou loď není nepatrná! Lidi ještě máme. Plavidlo je ztraceno. Modlete se s námi, aby nás Bůh vedl po cestě, kterou máme jít.

Sedmnáct let plodné misijní činnosti

Logos byl více než zvláštní loď. Byl to symbol! Logos prováděl práci průkopníků v oblasti rozšiřování literatury a výstavby církve. Pro každého v misijní činnosti je proto také potopení Logosu ohromný šok.

Právě před opuštěním posledního přístavu byla doplněna zásoba knih v podpalubí obsahem nového kontejneru, který byl zaslán z Evropy. Ten byl plně naložen knihami a biblemi ve španělštině. V potopením ztraceném nákladu se nacházely také desetitisíce španělských biblí, které byly určeny pro Argentinu.

Především je to díky prodeji knih, že za těch 17 let, co se Logos plavil světovými moři, navštívilo palubu 6 miliónů lidí. Především v ne-západ-

ních zemích uspokojoval Logos enormní poptávku tím, že všude nabízel literaturu. Knihy jsou tam velice vzácné.

Vrcholné body

K vrcholným bodům v dějinách Logosu patří bezesporu návštěva, která směla být v r.1981 vykonána v Šanghaji v Rudé Číně. Vedle toho nalodila loď vietnamské uprchlíky z člunů a navštívila Libanon krátce předtím, co tam vypukla válka. Všehovšudy navštívila tato loď 402 přístavů v 107 různých zemích. Palubu navštívilo 6 miliónů lidí!

Ilustrativně

Jako ilustraci ke všemu, co se skrze práci Logosu událo, malý příklad: Když začátkem minulého roku dorazil Logos do přístavního města Mangalore v Jižní Indii, přišel na palubu kazatel z nejrychleji se rozrůstajícího sboru toho města. Vyprávěl, že přišel k víře skrze přítele, který před léty přišel na palubu Logosu jako obchodník s basou piv v náruči. Chtěl se spřátelit se stevardem, neboť si představoval, že mu to přinese obchod. K jeho překvapení mu tehdy stevard vyložil evangelium, což dalo podnět k tomu, že dal svůj život Ježíši Kristu. Kazatel vyprávěl dále, že on byl první, kdo přišel ke Kristu svědectvím svého přítele.

Poté, co sa Logos potopil, telefonovala do kanceláře v Emmeloordu jedna žena, která vyprávěla, že den předtím měla rozhovor s jednou nevěřící. Rozhovor přišel na Logos a ke konci dopoledne dala ta známá svůj život Pánu Ježíši.

Pouze Bůh ví, kolik lidí dospělo díky přímé nebo nepřímé činnosti Logosu k věčnému životu. Uprostřed zármutku a bolesti jsme a zůstaneme radostní a vděční za to, co Bůh po celá ta léta vykonal.

JEMU BUDÍŽ SLAVA !

Šest miliónů lidí navštívilo Logos.

Poslední zpráva uvádí, že ještě tento rok bude zakoupena náhradní loď.

Dvě rybičky

Už dlouho Martin spořil. Každou korunu, co si vydělal tím, že zašel na nákup nebo s něčím pomohl, vhodil do pokladničky, a častokrát vysypal svůj poklad, aby viděl, kolik už má. Nebylo snadné naspořit obnos, který potřeboval!

Jednoho dne přišla návštěva. Strýc Karel, který bydlel ve vzdáleném městě měl dovolenou, a tak se přijel podívat. Jindy dostal Martin od strýce velkou čokoládu, tentokrát mu však dal strýc dvacetikorunu. "Jé, strýčku, mockrát děkuju," volal Martin rozradostněně, "ted' mám konečně dost peněz, abych si to koupil!" "Co koupil?" vyzvídal strýc. "Chcete jít se mnou strýčku? Já vám to půjdu ukázat!" Strýc s Martinem šel, a jakmile se ocitli v blízkosti toho jistého obchodu, Martin strýce doslova k tomu místu vlekl. Ach, to je škoda, ten obchod nebyl to odpovedne otevřen. Naštěstí ale mohl Martin strýčkovi ukázat ve výkladní skříni, co chce koupit. "Podívej, strýčku, takovéto akvárium se dvěma zlatými rybičkami bych chtěl mít, a proto jsem spořil, ale nyní už ho mohu koupit! Ted' už mám dost peněz! Škoda, že je ted' zavřeno, ale zítra po vyučování si pro ně půjdu!"

Ale vše proběhlo jinak, než si Martin představoval. Večer byl v tom městě pořádán večer o misijní činnosti a Martinova maminka mu již dlouho dopředu slíbila, že tam spolu půjdou. Misijní lékař, který přijel z Afriky, měl vyprávět o své práci mezi malomocnými. Martin pozorně naslouchal, měl totiž rád ty misijní příběhy. Ale to, co ted' slyšel, to bylo strašné! Ten misijní lékař vyprávěl, že také hodně dětí trpí malomocenstvím, a protože je nedostatek léků, musí některé děti, ale také mnoho dospělých, postrádat vinou té nemoci ruku nebo nohu. Martin si říkal: "To je strašné, to si nemohou už nikdy hrát nebo zahrát kopanou!" Ten misionář pokračoval: "Mnoho lidí v naší zemi, kteří mají rádi Pána Ježíše, přinášejí proto velké oběti. Někteří odjedou jako ošetřovatelé za těmi malomocnými, jiní dají peníze, aby za ně byly nakoupeny léky, neboť když dostanou ti malomocní závčas injekci proti malo-

mocenství, tak mohou být uzdraveni. "Škoda," říkal si Martin, "že dnes nemohu dát žádné peníze, neboť mám jen přesně tolik, abych si mohl koupit to akvárium se dvěma rybičkami." Tak se toulaly Martinovy myšlenky pryč z Afriky do obchodu a za rybičkami. Tu slyší náhle toho misionáře říct: "Ano, ten chlapec dal dvě rybičky Pánu Ježíši." Martin byl v okamžiku zase pln pozornosti k vypravování toho misijního lékaře. "Co vyprávěl ten misionář o jeho rybičkách?" přemýšlel. O ně, nešlo vůbec o jeho zlaté rybičky! Byla řeč o malém chlapci, který dal Pánu Ježíši pět ječných chlebů a dvě ryby, aby jimi bylo nasyceno více než pět tisíc hladových lidí. "Děti, nemáte nic, co byste mohli Pánu Ježíši dát? Ten galilejský chlapec dal vše, co měl!"

To stačilo Martinovi, který měl Pána Ježíše také moc rád. Nebylo to lehké rozhodnutí, ke kterému došel. Ty ušetřené peníze, které měl u sebe, byly vloženy do košíku při sbírcce darů pro nemocné černošské děti...!

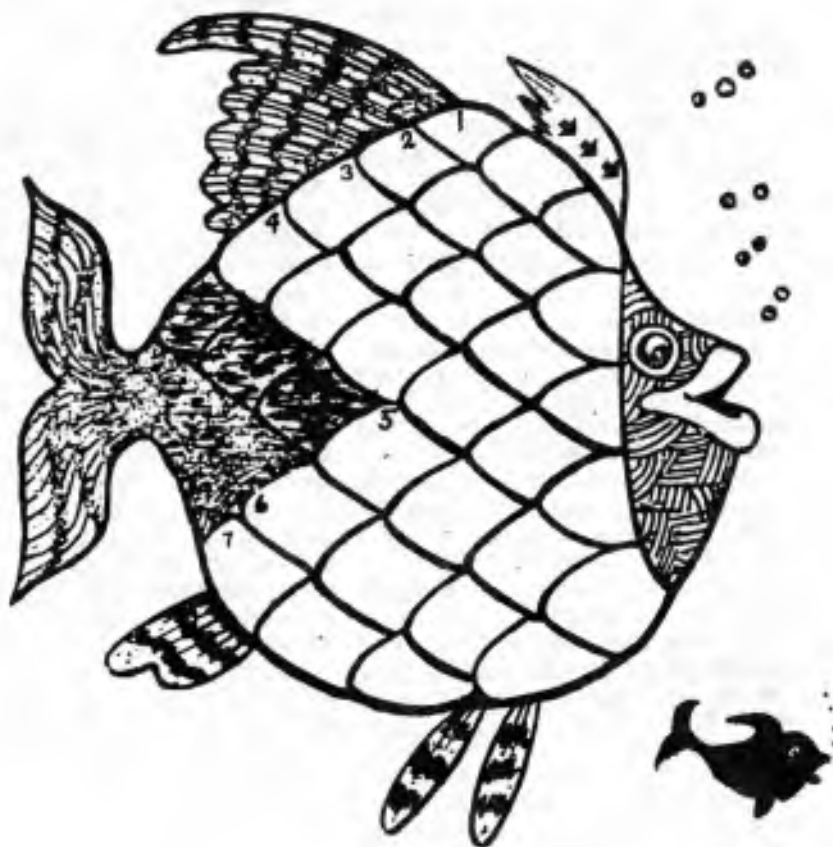
Dlouhý čas poté přijel zase strýc Karel na návštěvu. "Tak co chlapče, jak se daří tvým zlatým rybičkám?" zeptal se. Martin polkl tak trochu rozpačitě... "Já je ještě nemám. Já jsem ty peníze použil k něčemu lepšímu." O tom chtěl strýček přirozeně vědět víc. A tak Martin vyprávěl, co se přihodilo. "Opravdu, chlapče, to bylo mnohem důležitější než tvé zlaté rybičky!" řekl a byl rád, že Martin takto rozhodl. Dva měsíce poté měl Martin narozeniny a tehdy přijel strýc Karel zase. Co tehdy Martin od něho dostal? To krásné akvárium se dvěma zlatými rybičkami!

Tehdy se Martin přesvědčil o tom, že Pánu Ježíši nikdy nedarujeme, aniž bychom nedostali nazpět, neboť On řekl: "Dávejte, a bude vám dáno.... Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám." (Lukáš 6 verš 38).

Milí chlapci a děvčata,

vyplníte obrázek správnými odpověďmi na následující otázky.

Přejeme vám přitom mnoho zábavy.

Vyplňuj zleva doprava směrem dolů:

1. Kolik ryb měl u sebe chlapec, když Pán Ježíš s nimi činil zázrak
2. Který den stvořil Bůh ryby (Genesis 1)? (Matouš 14 verš 14–21)?
3. Kdo dokonce v rybě přenocoval?
4. V které řece křtil Jan Křtitel (Matouš 3 verš 5–17)?
5. Kdo říká v Janovi 21: "Jdu lovit ryby"?
6. Co leželo na ohništi v Janovi 21?
7. Jmenuj čím se loví ryby (Lukáš 5 verš 1–11).

Zprávy z misie

Vstříc roku 2000

Na pozvání misijního oddělení Jižních baptistů se sešli nedávno představitelé některých velkých evangelických organizací. Projednávali své plány na delší termín, srovnávali je se sebou a vyzvali ke společné modlitbě, určené pro své zázemí. Tato konference se konala v Texasu (Spojené státy).

Dale Kietzman z Every Home for Christ (Každý domov pro Krista) vypočítával země, kde chce jeho organizace v příštích letech nabídnout u každých domovních dveří evangelickou publikaci. David Bender-Samuel prohlásil, že Wycliffovi překladatelé bible si předsevzali dát k dispozici Písmo svaté v jazycích všech etnických skupin na světě. Bill Bright z Campus Crusade for Christ vysvětlil plán "Nový život 2000", ve kterém se myslí na 5000 výcvikových středisek pro evangelické pracovníky. Zámořské misijní sdružení si dalo za cíl, že do roku 2000 bude v Centrálním Thajsku založen sbor ve všech 65 provinčních městech. Tato výměna plánů poskytla tolik materiálu, že bylo ihned rozhodnuto o opětném brzkém společném setkání, aby byly stanoveny konkrétnější dohody ve spolupráci a ve vzájemné

výměně informací. Ed Dayton, ředitel MARC a předseda pracovní skupiny strategie Lausannské komise pro světovou evangelizaci, bude to a oné koordinovat.

Stav věcí v křesťanství

Kazatel Tom Houston, anglický ředitel World Vision International, sestavil pro severoamerické publikum scénář misie, s nímž se i my jako Evropané můžeme se zájmem seznámit. V krátkosti v něm líčí křesťanství takto: Křesťanství roste rychle v Africe. Počet evangelíků dohání počet římsko-katolíků v Latinské Americe a na Filipínách. V západní Evropě se kostely vyprazdňují následkem sekularizace. Ve východní Evropě naopak poukazují na to, že se církev stává silnější. V zemi jako Rumunsko je zřejmý růst. Situace v Asii se liší země od země. Největší překážky na cestě světové evangelizace tvoří skupiny, které se vzpírají evangelii. Vidíme tam málo pokroku. Jsou to různé kategorie jako např.: muslimové, budhisté, hinduisté, spiritisté. Všeobecně máme hovořit o "Církvi chudých". Tak je tomu také opravdu na místech, kde nyní zaznamenává církev růst. Takových 109 miliónů křesťanů žije v 26 nejchudších zemích světa, v Asii, Africe a Latinské Americe.

Hromadná vražda misionářů

Harare-Misijní stanice na jihu Zimbabwe se změnila v krvavou lázeň útokem bandy vzbouřenců. Bylo zavražděno dvacet lidí, mezi nimiž šest žen a šest dětí. Jejich těla byla spálena v ohni. Jedno třináctileté děvče bylo přinuceno k tomu, aby tuto krvavou vraždu shlédlo, a poté posláno do města Bulawayo, aby tam o tom podalo zprávu.

Jiné zprávy” z Jihoafrické republiky

Claremont–Křesťané v Jihoafrické republice chtějí letos týdně vydávat list “Cross Times” v nákladu zhruba 150.000 exemplářů. Právě vyšlo zkušební číslo (10.000 výtisků). Cílem je “stavět mosty a bořit bariéry” skrze podporování “kontaktu a spolupráce mezi všemi jihoafrickými rasami, církvemi a kulturami”.

Tento nový list má zhruba formát Rovnosti. Podle iniciátorů, náležících k různým církvím, je to pro Jihoafrickou republiku nový druh novin. “Vydání, které předkládá fakta bez předsudků a bez zaujetí a přenechává čtenářům možnost, aby si sami utvořili závěry,”

Rozdělení

Ostatně, fakta zpráv budou zaoptimována komentářem z křesťanské pozice. Redaktor Hannes Siebert uvádí v jednom z prvních komentářů (v tzv. nultém čísle), že Jihoafrická

republika je velice rozpolcená země. V každé proti sobě bojující skupině obyvatelstva se nacházejí křesťané. “Nejsme v podstatě my křesťané tak jako součást toho problému také součástí řešení tohoto”, pokládá si otázku.

Svázání

Cross Times chce přispět k tomu, aby se křesťané z různých “táborů” našli ve “svazující lásce Kristově”. Různí zkušení žurnalisté–křesťané stojí připraveni ke spolupráci na těchto novinách.

Christian Artists ještě rozsáhlejší

Rotterdam–Již poosmé bude pořádán od 8.do 13 srpna seminář Křesťanských umělců v Dalfsen. Kromě hudby přijdou tentokrát na řadu také jiné druhy umění (drama,poezie,malířství,sochařství atd.).Je očekáváno 2000 účastníků ze 40 zemí. Vystoupí 60 umělců a je naplánováno 350 besed. Tento týden vyučování a setkání organizuje Continental Sound.

Slavnosti...(I)

Buď požehnan, HOSPODINE, Králi světa. Tak začíná mnohá židovská modlitba. Tento Král, kterého my smíme nazývat Naším Otcem, Stvořitel nebe a země, vymyslel ve své nevyzpytatelné moudrosti také slavnosti. Svatá shromáždění. Tato shromáždění symbolizují Boží plán spasení, jak kdosi jednou celek těchto slavností nazval. Nad těmito slavnostmi—jsou popsány v Leviticus 23— a nad jejich naplněním se chceme v tomto článku zamyslet.

Nejdříve se chceme pozastavit u faktu, že tyto slavnosti, je jich dohromady sedm, byly stanoveny Hospodinem samotným. Nevymyslel je Mojžíš, nebo snad Aron pro službu tabernáku, nýbrž HOSPODIN dal slavnosti skrze Mojžíše izraelskému lidu. Jako určení času.

"Toto jsou slavnosti HOSPODINOVY." Čtyřikrát je to v Leviticus řečeno. Dvakrát na počátku kapitoly, jednou v závěru, a pak ještě jedenkrát jen tak mezi popisem poslední slavnosti, slavnosti stánků. Jen tak? Ne, nikoliv jen tak, neboť ještě jednou: Tento kalendář slavností vymyslel HOSPODIN. U poslední slavnosti čteme, že lid se musí radovat před Božím obličejem. To se nedočteme u jiných slavností. (V příštím článku se chci k tomuto vrátit.) Slavnosti HOSPODINOVY tedy. Najdeme to zdůrazněno ve 2. verši: "jsou to mé slavnosti", a ve 4. verši: "shromáždění, jež budete svolávat v jejich určený čas". V 1. knize Královské 12:33 čteme, jak Jaroabeam jednu ze slavností pozměnil. Slavnost stánků nenechal slavit patnáctého dne sedmého měsíce, ale patnáctého osmého měsíce. Z vlastní pohnutky. Následky proto na sebe nedaly čekat. Můžete se to dočíst ve 13. kapitole v 1. Královské. Ten kalendář svátků je Boží kalendář svátků se slavnostmi, které probíhají souběžně se sklizněmi najaře a napodzim. Jsou to sklizeň "snopku prvotin", sklizeň "prvotin" a "shromáždění" výnosu v sedmém měsíci, velké sklizeň na konci období. Během těchto tří tzv. "Vysokých slavností" se musel každý muž objevit před Hospodinem na místě, které Bůh stanovil ke vzývání. Není těžké určit toto místo, byl to Jeruzalém. Jeruzalém je místo slavení slavností, Jeruza-

lém je také místo, kde budou slavnosti naplněny a zčásti také naplněny jsou. Naplněna je slavnost snopku prvotiny jako následek naplnění paschy (velikonoci). "Neboť také nám je zabít velikonoční beránek," učí nás Pavel, a Ježíš hovořil o pšeničném zru: "jestliže pšeničné zru nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek" (Jan 12:24). Toto se událo ve smrti a vzkříšení Pána Ježíše, naplnění slavnosti snopku prvotiny. Naplněna musí být ještě slavnost prvotin, raná sklizeň třitísíce duší o letnicích. Naplněna musí být ještě slavnost shromáždění velké sklizeň sezóny, jmenovitě slavnost stánků. My zijeme ještě v době, kdy tato sklizeň dozrává. Ale také naplnění této slavnosti se bude konat v Jeruzalémě. Prorok Zachariáš to popisuje ve 14. kapitole své knihy. Zde bych mohl skončit a říci: máme dost na tom, co bylo naplněno, a co ještě naplněno není musíme prostě vyčkávat, kdo zůstane naživu, ten uvidí. Ale neboť se to týká slavnosti HOSPODINOVYCH, které jsou dány Izraeli, chci se přece ještě zamyslet v rámci "křesťanů pro Izrael". Vedle toho vyhlížíme s touhou "obnovení Davida zbořeného stánku...aby také ostatní lidé hledali Pána" (Skutky 15:16,17). Abych nyní to a ono jasněji představil, použiji pro tento účel tři časové linky. Tři linie, které rozdělím na sedm stejných dílů. Na svrchní lince jsem vytyčil dny v týdnu, Tak jsou stvořeny nebe a země. V sedmi dnech. To je jedna míra, jeden řád, tj. pro nás, kteří zijeme ze dne na

den. Hovoříme přece o našich dnech života. Vlastně nejsme schopni přehlédnout víc jak jeden den. A to ještě zčásti, neboť každý den má svoje "mouchy". Ale přes ty dny je vyhlídka sedmého dne, sabatu. Tak začíná také kalendář slavností v Leviticus 23, rozdělením týdne. Šest dní na práci, sedmý den jako zastavení práce, neboť to znamená pojem sabat. Práce musí být pak dokončena. V židovství má pouze tento den jméno. Šest dalších dnů je nazýváno první den, druhý den atd. Jakoby výčet do sabatu. Jestliže se nyní rozpomeneme, jak Mojžíš hovoří v 90. žalmu (4. verš) o dnech: "tisíc let je ve tvých očích jako včerejšek", a přitom věnujeme pozornost tomu, co píše Petr ve svém druhém dopise: "jeden den je u Pána jako tisíc let a tisíc let jako jeden den", pak můžeme také tento údaj vystavit na časové lince.

Na této druhé lince vytyčíme sedm dílů jako sedm tisíců. Poslední tisíc nazvu "velký sabat". Mohl bych také říci "Mesiášská říše pokoje" nebo "tisíciletá říše". Jen mimochodem řečeno, je to brutální, že jakýsi pan H. dával toto jméno do souvislosti se svou říší. Zbývajících šest tisíců nyní rozdělím na čtyři tisíce a dva tisíce. První čtyři jako období před příchodem Ježíše, zbývající dvě jako období zrání velké sklizně. To je takřka období mezi slavností prvotín a naplněním svátku stánku.

Nyní výstavba kalendáře slavností v Leviticus 23. Také to se dá přenést na časovou linku do sedmi dílů. Však tento kalendář hovoří o sedmi slavnostech. Čtyři slavnosti na počátku sklizně a tři v závěru sklizně. Mezi slavnostmi na počátku a na konci leží dlouhé přerušení, neboť to je období bez slavností, nebo také období růstu, zrání. Můžeme také říci, že je to období naplnění všech věcí.

První čtyři slavnosti měly své naplnění v Ježíši a jejich naplnění se konalo v Jeruzalémě. Ještě jednou z Deu-

tronomium 16:16 citováno: "na místě, které On vyvolí." Je to nyní odvážné tvrdit, že i poslední slavnost sklizně bude naplněna v Jeruzalémě?

Podívejme se nyní na naplnění druhé slavnosti sklizně, slavnosti prvotín. Tyto prvotiny obdržely dar Ducha svatého. To znamená, že obdržely Ducha Pravdy, který ukáže cestu k plné pravdě. Čteme to v Janovi 16. Ve verších 5 po (a včetně) verš 15 hovoří Ježíš o práci Utěšitele. Důležité je, že Duch od Boha předá věřícím, o čem se v nebeských sférách hovoří: "Nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít."

To se přece týká Boží rady v souvislosti s vyvíjením se dějin k velkému dni, kdy se Ježíš navrátí a nastolí Jeho říši pokoje na zemi? "On vám oznámí, co má přijít."

Hendrik Pierson o tom básnil ve své písni: "Bůh je věrný, Jeho plány neselžou", a pokračuje: "Duch svatý, který ji oznamuje budoucnost, dává Boží církvi na vědomí Jeho svatá tajemství." Součástí této budoucnosti a těchto svatých tajemství je Boží kalendář slavností.

Období mezi prvními čtyřmi slavnostmi a posledními třemi jsme nazvali obdobím bez slavností, obdobím růstu.

Je to období, v němž jak dobré semeno tak plevel musí oba spolu růst do sklizně. Mne zaujalo na tomto podobství v Matoušovi 13 slůvko o "spolu". Proto jsem na začátku psal to, že co se týče naplnění posledních třech slavností, orientujeme své zraky na budoucnost. Ovšem opírajíce se o naplnění prvních čtyř slavností Božího kalendáře slavností. Nemůžeme a nesmíme se stáhnout ze světa. S Izraelem musíme zůstat stát ve světě, který bude dušen plevem, dokud On nepříjde. Dokud nepříjde naplnění velkého shromáždování. Ale tomu bude ještě předcházet slavnost s vytrubováním a Velkého dne smíření (podle vydání Kralického: den očišťování). O tom doufám psát v příštím článku.

Studie Bible

Cin modlitby

"Pomocí modlitby jsem se tím probojoval." To mi řekl Doebee, Mauretánc, jeden z mála věřících v té zemi. Jeho rodina a obec ho vyloučily poté, co se stal křesťanem. Bylo od něho přinejmenším očekáváno, že se, ač jen pro formu, bude chovat islámsky. Ovšem jeho setkání s jedním zemědělským poradcem, který byl křesťanem, mu dalo příležitost ke zjištění, že víra může být slavností, namísto plnění pravidel bez fantazie. Bůh je láska! Cenný objev pro někoho, kdo v Ném neviděl nikdy nic jiného než hrozivého kata. Nikdo už by mu nemohl jeho stěsání odejmout, i když by se celá vesnice posadila na soudní stoličce Aláha, aby tohoto "duchovního odpadlíka" zase přinutila na "pravou cestu".

Cinnost na hoře

"Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil." (Marek 1:35). Často se setkáme s takovými výroky o Ježíši. Lidem bylo nápadné, že se často a hodně modlil. Věděl, že to potřebuje. O kolik více pak my? Jedenkrát po takové modlitbě říkají Pánovi učedníci: "Pane, nauč nás modlit se" (Lukáš 11:1). Oni upozorovali tu sílu modlitby a chtěli to také tak zakusit ve svém životě. Předtím než je povolal, strávil Pán Ježíš také delší dobu v modlitbě. Byli takřka "k sobě vymodleni", a to věděli. "V těch dnech vyšel na horu k modlitbě; a celou noc se tam modlil k Bohu," tak to vypráví Lukáš 6:12. To mi připadá přece jen jako jiný druh

modlení se, než oné toho obchodníka, který mi předložil svůj výčet: "Pane, nemyslete si, že jsem nevěřící, ačkoli nechodím do kostela. Modlím se před jídlem a po jídle, to je tudíž šestkrát za den půl minuty, to je dvacet jedna minut za týden, za měsíc to znamená nejméně... a za rok je to sedmnáct hodin!" Pohlížel na mě triumfálně. "Víc jak sedmnáct hodin dokonce," připojil k tomu, když jsem ne dost rychle zareagoval. Co jsem měl říct? Mnozí se nedostali dále v jejich náboženském maratónu. Ovšem jestli to mělo nějaký smysl...? Pouze Bůh zná srdce. Modlení Pána Ježíše mi přece jen připadá jiné, než nekonečná monotónnost při počtu jídel. Existuje rozdíl mezi modlením se a opakováním. Dokonce po vyčerpání po zázračném rozmnožování chleba a po celodenním vyučování lidu, rozhodne Ježíš, že pro něho ještě nenastal čas k odpočinku. Tehdy "Šel na horu, aby se modlil," (Marek 6:46). Ovšem hory na východní straně galilejského moře jsou příkré a vysoké. Okolí tam bylo řídké obydleno. V tom tichu si udělal Ježíš čas, aby hovořil s Bohem Otcem. A nám tím poukázal na důležitost modlitebního života.

Síla modlitby

"Ježíš za svého pozemského života přinesl s bolestným voláním a slzami obětí modliteb a úpěnlivých proseb Bohu, který ho mohl zachránit před smrtí; a Bůh ho pro jeho pokoru slyšel." (Židům 5:7). Tak nám je předložen naléhavým způsobem

modlitební příklad Pána Ježíše. Občas je tu modlitební boj-modlení není maličkost. Modlení může bolet. Modlení může být neobyčejně vysilující. Skrze modlení "toho silného svázat" (Marek 3:27) – okultické mocnosti musí ustupovat před modlitbou: "...Takový duch nemůže vyjít jinak než modlitbou," (Marek 9:29). Nepodceňujme tedy modlitbu. Je v nás druh společné odchylky, a to že se domníváme, že modlení se má menší cenu než naše vlastní duchovní a tělesné výkony. To je přece pošetilé. Kdo je silnější, Bůh nebo Jeho stvoření? Ježíš nenechává žádnou pochybnost v tomto bodě: "Amen, pravím vám, že kdo řekne této hoře: 'Zdvihni se a vrhni se do moře' – a nebude pochybovat, ale bude věřit, že se stane, co říká, bude to mít. Proto vám pravím: Věřte, že všechno, o čem v modlitbě prosíte, je vám dáno, a budete to mít," (Marek 11:23,24).

Modlíci se církev

Uprostřed noci po svém vysvobození z vězení musel Petr hledat, kam by se uchýlil. Našel dům jedné z věřících, "Tam se shromáždilo mnoho lidí a modlili se," (Skutky 12:12). Neznám tolik sborů, které se v nouzových situacích dlouho do noci modlí. Ale tak to chodilo zřejmě v raných křesťanských sborech. Lidé se sešli po svých domech a modlili se. Je to pak ještě zázrak, že z takové církve vycházelo tolik síly? Potřebujeme modlíci se sbory. Pod tímto

rozumím víc než sbory, kde také občas zazní modlitba. "...ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu," (Filipským 4:6b).

A jako poslední povzbuzení pro nás pro všechny: "v modlitbách neustávejte. Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás." (1. Tesalonickým 5:17,18).

Otázky:

1. Co znamená "hora" v Markovi 11:23? Které hory znáš ve svém vlastním životě? Jakým způsobem je chceš "vrhnout do moře"?
2. V Markovi 11:25 je jmenována podmínka pro efektivní modlitbu. Jaká?
3. Přeci si Lukáš 18:1–8. Se kterými podněty se tam setkáme? Znáš sám ten způsob modlitby? Co sám od toho očekáváš? Které zaslíbení stojí v této části?

10/1988
kontakt